

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 31 de gener de 2019. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 91. Segona reunió.

El senyor president:

Molt bon dia, senyories.

Senyories, es reprén la sessió. *(El senyor president colpeja amb la maceta)*

Passem al punt 10 de l'ordre del dia que, com tots vosteds saben, és la compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana, que han formulat els grups parlamentaris. El procediment se troba articulat en l'article 169 del nostre reglament.

I sense més dilació done la paraula a la síndica del Grup Parlamentari Popular, Isabel Bonig.

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 121.725, 121.726, 121.727 i 121.728)

La senyora Bonig Trigueros:

Buenos días, presidente.

Molt honorable president.

Vicepresidenta.

Membres del Consell.

Mire, señor presidente, lo noto últimamente nervioso.

El 29 de noviembre del 2018 usted dijo aquí en esta cámara que «no n'hi han dictadures d'esquerra» para gran asombro de toda la disidencia cubana, de Venezuela, de Nicaragua que llamaron espantados.

Como lamentable fue ayer... –sí, sí, yo me he reunido con ellos– como lamentable fue que ayer su grupo y Podemos y Bloc-Compromís no firmaran una declaración institucional que supone el reconocimiento de la libertad y la democracia en Venezuela. *(Aplaudiments)*

Como que el señor Borrell dice que él no quiere cambiar ningún régimen en Venezuela. Claro que el señor Sánchez, el presidente Sánchez, le da ocho días a un dictador para que pueda arreglar sus elecciones.

Y, ¿qué se puede esperar de un partido como el PSOE – el PSPV– que, frente a esa foto de la cena de la vergüenza de la secretaria general del PSOE de Euskadi, estaba brindando con un terrorista como Otegui? Sin que ustedes hayan pedido perdón por eso, sino todo lo contrario, *(aplaudiments)* lo justifiquen, lo justifiquen.

Pero mire, señor presidente, me preocupa últimamente su radicalidad y la radicalidad de la extrema, extrema, extrema izquierda, de quienes pactan con los amigos de los terroristas para mantenerse en el poder y los que han dado un golpe de estado que la semana que viene se verá en la Audiencia Nacional.

Pero es que además me preocupa cómo el domingo en un mitin –y yo sé que el mitin..., en fin, la gente se desata un poco, es lógico, hay que arengar a las masas– ustedes utilizan palabras y frases preocupantes de radicalidad refiriéndose a las candidatas del PP: «Hay que parar a la derecha, a las derechas.» Vale, se lo admito. «Hay que parar a los jinetes del odio y de la xenofobia.» ¿Ustedes, que dicen que «València és la ciutat acollidora»? ¿Una torrentina no puede ser candidata a la alcaldía de Valencia? *(Aplaudiments)* ¿Una vallera de sangre andaluza no puede ser candidata a la presidencia de La Generalitat?

¿Vamos a pedir ahora pureza de sangre para presentarnos a las elecciones? *(Aplaudiments)* ¿El alcalde de Valencia, que es de Manresa, y Grezzi, que es italiano? Y me parece bien.

Mire, me preocupa su feminismo de boquilla que a las primeras de cambio envía a las mujeres al corral. Y me preocupa la utilización que está haciendo usted personalmente de un drama como es la violencia contra las mujeres. Mucho me preocupa, mucho. *(Aplaudiments)*

Mire, presidente, con el mejor talante. Si a usted le preocupan tanto las mujeres –que me consta, ¿eh?–, tiene un ejemplo fantástico, tiene el ejemplo de: ceda usted la candidatura de presidencia..., de candidato a la presidencia de La Generalitat del PSOE, en lugar de usted, una mujer, cualquier mujer del PSOE, y yo le aplaudiré.

No se preocupe que dentro de tres meses habrá una alcaldesa de Valencia mujer y una presidenta de La Generalitat mujer y del Partido Popular. *(Aplaudiments)*

Pero mire, hay una estafa mayor. Una estafa y un engaño masivo a los valencianos: el modelo de financiación. El domingo era imprescindible. Era exigible a Rajoy: ya, mañana, hay que cambiarlo. Y usted el domingo se lo pidió hasta tres veces al señor Sánchez. Y el señor Sánchez, como el Evangelio, hasta tres veces se lo negó.

Señor presidente, ante esta estafa, ¿cómo cree usted..., cómo valora la situación política general?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

Li contestarà el president del Consell a la pregunta formulada.

Bon dia.

El senyor president del Consell:

Molt bon dia, senyor president...

El senyor president:

Senyories, escoltarem la resposta del president del Consell.

El senyor president del Consell:

Molt bon dia, senyor president.

Senyora Bonig.

Començaré per allò que és fonamental i important. Malauradament este matí ens hem despertat amb la notícia que una xica de dèsset anys ha estat assassina a Reus per un assassinat masclista.

Només dèsset anys, assassinada per la bogeria masclista i eixe és un combat comú. És un combat de totes i de tots. És un combat en el qual no ha d'haver partidisme. Però sí que ha d'haver un compromís lleial de tots i de totes, i no donar un pas arrere. *(Aplaudiments)*

I això significa que no se pot donar cobertura a la desigualtat. Perquè si es dona cobertura a la desigualtat, és evident que hi ha darrere eixa ideologia masclista que encara és hegemònica en massa llocs. *(Aplaudiments)*

La nostra..., la solidaritat del Consell de La Generalitat, i crec que pesar de tots els valencians i valencianes, a la família i als amics i amigues d'esta xica que este matí malauradament ja no està entre nosaltres.

També este matí hem escoltat als mitjans de comunicació la detenció de distints periodistes –entre altres, alguns espanyols– a Caracas. Nosaltres, els valencians, que estimem la llibertat i que sabem que sense llibertat d'expressió, sense llibertat de premsa no hi ha democràcia, exigim immediatament l'alliberament dels periodistes. *(Aplaudiments)*

Mire, la veritat és que..., no sé, nerviós no me trobe, sincerament. Però bé, jo crec que se troben nerviosos altres que estan en estos moments barallant-se en el carril de l'extrema dreta a vore qui està més a prop de l'extrema dreta.

Però ahí és on està la radicalitat. Nosaltres estem, des de la màxima moderació i tranquil·litat, dient clarament les coses com són. I és que efectivament... –efectivament, no és un invent nostre– els vells..., los viejos jinetes de la xenofobia, del racisme, de la lucha contra la libertad están cabalgando por Europa y que también han llegado a España. Y eso es así. *(Aplaudiments)*

Y frente a esto, hay proyectos abiertos, proyectos progresistas, proyectos que quieren avanzar desde la igualdad y la equidad entre las personas. Eixa és la qüestió.

Mire, senyora Bonig, crec sincerament que, quan vosté intenta utilitzar tot per a intentar situar en l'imaginari valencià allò que no està en l'imaginari valencià, el que està fent és simplement eixa batalla per a vore qui ocupa l'espai més radical. I en això li he de dir que vosté ja ve apresada. Vosté, quan encara no hi havia eixa batalla, ja estava ahí, ja estava ahí.

Per tant, l'únic que li vull dir és que, efectivament, nosaltres defensarem que esta comunitat siga de tots i de totes. I jo –sap perfectament la senyora Catalá– que en cap moment he dit res respecte a l'orige de ningú. ¡Només faltava!

Ara bé, ¿se pot ser alcalde de tots els llocs? Doncs no ho sé. Això cada u ho pot entendre i cada u pot definir el que vullga. Però, aixina i tot, he de dir amb tota claredat que té tot el dret legítim i, a més, té el meu respecte permanent.

Al marge d'això, finalment li vull dir, senyora Bonig, que la situació política espanyola i internacional no ha canviat massa en estos quinze dies. Però, efectivament, el que també ha millorat ha sigut la situació dels valencians, que és al que vinc ací a respondre fonamentalment. I és que l'última EPA ha demostrat que ja l'ocupació en la Comunitat Valenciana està per damunt que la mitjana espanyola, per primera vegada des del 2007. *(Aplaudiments)*

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Acabarà de formular la pregunta la síndica del Grup Popular, Isabel Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Nos sumamos a todo lo que he dicho de reconocimiento, al pésame a la familia de la última víctima de violencia de género. Por eso el Partido Popular ha sido uno de los partidos que más ha hecho por la libertad y por la seguridad de las mujeres. Aunque ustedes nos quieran arrinconar y apartar. *(Aplaudiments)*

Y, mire, si usted quiere medidas, señor presidente, prisión permanente revisable para los asesinos en cadena. *(Aplaudiments)* Prisión permanente revisable. Apóyenla. Esos son medidas. Como nosotros apoyamos el pacto contra la violencia de género. Firme...

No; la pena de muerte, no, señor Mata. Y además está prohibida. Nunca defenderé la pena de muerte. Siempre, el derecho a la vida. Siempre, el derecho a la vida. *(Aplaudiments)*

Pero mire usted, señor presidente, frente a todo esto hay una realidad. La realidad es que tenemos más listas de espera en

sanidad que nunca en la historia, 66.488; que resulta que los médicos de atención primaria no tienen coches, aún tienen que esperar tres meses más; que resulta que la Comunidad Valenciana es, después de Andalucía, la que menos médicos especialistas tiene; que investigan la Ribera por comprar material un 70% más caro –qué bonito sería eso objeto de una comisión de investigación, ¿verdad?, a ver qué está pasando–; que, mire usted, que presentan unos presupuestos generales del estado que ni el Banco de España, ni la Airef se los creen, que son mentira; que la señora Oltra, después del sectarismo ideológico de cuatro años, reconoce que para atender la crisis de los menores es necesaria la colaboración público-privada. *(Aplaudiments)*

Presidente, que usted trae ministros a la Comunidad Valenciana a ver Ford, como la ministra de industria –fantástico–, a apoyar a Ford. Mire, dos medidas que su gobierno no está haciendo y que apoyan a Ford, y que si las llevan a cabo será el hundimiento de Ford: uno, no impongan..., no suban el impuesto al diésel y no reformen, no cambien la reforma laboral que ha hecho que esta comunidad y España cree empleo. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies...

La senyora Bonig Trigueros:

Señor presidente, ocúpese de los valencianos y no de sus miedos e inseguridades.

Y dentro de tres meses, una mujer alcaldesa de Valencia y una mujer presidenta de La Generalitat del PP. Lecciones de igualdad de ustedes, ni una. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies.

No sé, mos esperen encara quatre mítings més ací. Tranquils. Perquè realment..., no sé, jo crec que hi ha gent que exalta en els mítings. *(Inintel·ligible)* ... el que dia abans, en els mítings de vegades sempre hi ha una exaltació major del que és necessari. Però alguns és que s'exalten ací, que no cal exaltar-se. Ací se pot parlar amb tranquil·litat, sense exaltar-se.

Però és que l'extrema imprudència de la senyora Bonig és tal, mire si és extremadament imprudent que va a Fitur a criticar la política turística de La Generalitat que està pactada i acordada amb els sectors empresarials i amb els ajuntaments. Està pactada, ¡però va allí!

El problema ja no és que vaja allí a criticar els valencians quan estem intentant augmentar, com estem augmentant, la capacitat de tindre més turisme. *No, no, es que va al lugar de los hechos.* És que la última consellera..., i mire si és atrevida i imprudent que va a criticar, i l'última consellera està a la presó –del seu partit–. És a dir, quan ella era consellera, és que se feen coses ací tremendes. I han continuat encara anant al *lugar de los hechos* per tal de denunciar una política que ha fet que, per primera vegada en la història, per primera vegada, tinguem 9 milions de visitants. *(Aplaudiments)* Molt bé, eixa és la seua... eixa és la seua aportació a la Comunitat Valenciana.

I respecte a les altres qüestions...

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor president del Consell:

És igual. Deixe-ho, si és igual.

I respecte a les seues grans aportacions a este debat d'avui, soles dir-li que de la presó permanent revisable no està ningú d'acord en la judicatura. Perquè amb eixes mesures, amb eixes mesures no s'avança res. *(Remors)*

El senyor president:

Senyories.

El senyor president del Consell:

Tenim el codi...

El senyor president:

¡Senyories! ¡Per favor!

El senyor president del Consell:

Tenim el Codi penal més dur d'Europa.

Ara bé, evidentment, volen..., estan a favor de la cadena perpètua, estan a favor de tot allò que... *(Remors)*

El senyor president:

Senyories, és impossible obtindre una resposta amb este guirigall.

El senyor president del Consell:

Jo crec que simplement en la seua expressió, en la seua manera d'entendre el tarannà, la política, només amb el que diu és suficient per a saber que, evidentment, en eixe carril, en eixe carril que estan vostés pegant-se colzades té molt de terreny guanyat. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor José Juan Zaplana, té vosté... Senyories, demane silenci per escoltar la pregunta de l'orador. Té vosté la paraula, senyoria.

El senyor Zaplana López:

Senyor presidente, he de reconocerle algo que me parece sorprendente. Ha conseguido en solo cuatro años volver a poner todos los indicadores sanitarios como estaban en el noventa y cinco, cuando usted también formaba parte del gobierno. La vida se repite y en la mala gestión siempre está usted.

Pero lo que ha sido una realidad en la Conselleria de Sanidad en esta legislatura han sido las mentiras los plagios y los engaños.

2 de noviembre, la *consellera* en los presupuestos. La *consellera* ha destacado que en 2019 se destinarán un total de 27 millones de euros a la reducción de la lista de espera. 16 millones para otro concierto, 16 y 11 para el plan de choque.

16 de enero. La directora general de Presupuestos informa por un importe máximo de 9 millones de euros para el ejercicio 2019, para autoconciertos. Es decir, en dos meses la *consellera*, los profesionales y los pacientes hemos perdido 7 millones de euros. Destinan 9 millones al sistema público y 11 millones al privado. Curioso con lo que ayer nos contó la *consellera*.

Que los presupuestos sean ficticios, pero que jueguen ustedes con la salud y la vida de la gente esto es muy peligroso, señor presidente. ¿Han engañado y han mentado a todos o van a suplementar los 7 millones que faltan para los autoconciertos? ¿O va a depender de su bien sabida contundencia ante el señor Sánchez para que nos mande con el nuevo modelo de financiación autonómico, señor presidente? *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Zaplana.

Li contestarà la *consellera*.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Señor Zaplana, yo creo que ayer le contesté y ya le dije que el primer problema que tienen ustedes es que no saben lo que quieren ser de mayor, y lo más grave es que no quieren ni saben lo que quieren de la sanidad. Lo mismo un día la señora Bonig sale y dice que hay que apoyar a la sanidad privada porque es el mejor sistema, otro día defienden la sanidad pública y otro día, como el señor Casado, dicen que se recentalice.

Primero aclárense qué quieren hacer ustedes con la sanidad porque creo que no lo tienen claro.

Los autoconciertos cuentan con un presupuesto de 18 millones. Ahora se han destinado 9 millones y luego serán ampliados a otros 9 millones más.

Señor Zaplana, aclárese, porque usted es éste, lo que le caracteriza de este no se sabe dónde estoy, si definiendo una cosa o definiendo otra, todavía no ha hecho ninguna aportación que edifique la sanidad pública. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, *consellera*.

Senyor Zaplana, té vosté la paraula.

El senyor Zaplana López:

Senyor presidente, seguro que usted es conocedor que lamentablemente el tiempo medio de espera de los pacientes para ser operado es de 115 días, casi cuatro meses en esta comunidad. También sabrá que en este momento hay 66.448 personas esperando para ser operadas, nunca ha habido tantas desde el noventa y cinco, 8.550 más desde que usted es presidente.

Pero no sé si conocerá a Luis Martínez. Luis Martínez se cayó en junio de 2017, lo vio un médico de primaria y lo derivó a un especialista que le pidió una radiografía en una nueva consulta. En octubre, cuatro meses más tarde, lo derivan a rehabilitación para baños de parafina. En marzo, nueve meses más tarde su caída, presentó una reclamación en el SAIP donde le contestaron que le intentarían dar cita lo antes posible. En octubre de 2018, 16 meses después de su caída, emitió una carta certificada a la *consellera* para que interviniera en su caso. No ha obtenido contestación. Tres meses después la *consellera* no le ha contestado. Nos ha remitido todos los escritos y la pregunta es: si eres del universo éste universal, de la *conselleria* universal o si eres de otro universo. Y me gustaría que nos lo contestara.

Senyor presidente, ¿piensa usted contestar de una vez a los miles de Luis Martínez que ustedes han olvidado y pedirles perdón por el caos al que han llevado a la sanidad pública valenciana? *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Zaplana.

Li contestarà la consellera de Sanitat.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Nosotros estamos...

El senyor president:

Senyoria, escoltarem en silenci la resposta de la consellera de Sanitat.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Nosotros estamos en el universo de la protección a la sanidad, esa protección que ustedes les negaron a los inmigrantes, esa protección les negaron a las personas enfermas de hepatitis C, a quienes les retiraron la subvención de los medicamentos. *(Aplaudiments)*

Nosotros estamos en el universo donde los pensionistas tuvieron que pagar los medicamentos y tuvieron que abandonar sus tratamientos. Nosotros estamos en el universo de ayudar a esas familias monoparentales que no pueden hacer frente tampoco al copago farmacéutico. Estamos en el universo de la protección, mientras ustedes están en ese universo de cerrar el paraguas y dejar que todo el mundo se moje en el peor momento de la crisis, en ese momento que cuando el Partido Popular y Mariano Rajoy dejó a la intemperie a miles de ciudadanos, entre ellos los de esta comunidad. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyories, continuarem amb la sessió de control ara en la pregunta que formula el síndic del Grup Parlamentari Compromís, Fran Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Senyories, escoltarem amb silenci i respecte la pregunta de control.

Senyor Ferri, té vostè la paraula.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Començaré com ha acabat la senyora Bonig dient-li que es preocupe pels valencians i les valencianes, no com fa ella, que parla ací de Venezuela, parla ací d'ETA i li ha faltat parlar hui de Catalunya i Andalusia, però ja vindrà, ja vindrà, perquè cada vegada s'assembla més açò al final de la legislatura passada. *(Aplaudiments)*

Senyor president, hui volem conèixer com es planteja el Consell esta recta final de legislatura i sobretot els reptes que té per a continuar millorant la vida dels valencians i de les valencianes.

Estem a pocs dies, a pocs mesos d'acabar esta legislatura, i no només és el moment de fer balanç, sinó també de parlar de futur, de quin futur volem per al nostre país, de quin futur volem per als valencians i les valencianes.

Miren, sembla que fóra ahir quan des d'este mateix faristol la portaveu de la dreta llançà tot tipus de prediccions apocalíptiques sobre el pacte de govern de Compromís, PSPV i Podem, ens va dir que este seria el govern del caos, que l'economia s'enfonsaria. I hui, per primera vegada en molt de temps, podem dir que el nostre nivell de desocupació està per davall de la mitjana d'Espanya per primera vegada en molt de temps. *(Aplaudiments)* Creem més ocupació que altres comunitats autònomes. Alguna cosa haurem fet bé, alguna cosa s'haurà fet bé, com l'Avalem Joves, que està permetent que molts joves adquirisquen per primera vegada un lloc de treball i guanyen experiència. Que, per cert, diners que abans en el Partit Popular no s'invertien, per cert, per cert.

Bé, esta setmana també hem conegut, i hui es va dir també per part de la portaveu de la dreta que este govern seria un autèntic desastre per a l'educació. I esta setmana també hem conegut que hem aconseguit el nivell més baix d'abandonament escolar. Així que, enhorabona, conseller.

També es va dir des d'esta mateixa trona que este seria un govern inestable, fins i tot va dir la senyora Bonig que no passariem de 2017. I ací estem, acabant la legislatura, amb una majoria estable, amb quatre pressupostos a les nostres esquenes, aprovat en temps i forma, *(aplaudiments)* cosa que no ha passat en altres territoris.

Si fem balanç podem dir que estem en el bon camí, però també som conscients que encara queden moltes coses per fer, molt de camí per recórrer, i este camí seria molt més profitós, i això ho sabem, per als valencianes i per a les valencianes si La Generalitat comptarà amb tots els recursos que li pertoquen, si des de Madrid tinguérem un govern aliat en les nostres polítiques.

Ho diré d'una altra manera, podíem dir que els valencians este govern hem trobat a faltar a Madrid un Acord del Botànic com el que hem aplicat, el que hem treballat i que tants bons resultats ens està donant ací.

I quan reivindiquem l'Acord del Botànic no parlem d'un pacte entre partits polítics, no parlem de qui, estem parlant del què. Parlem d'unes prioritats, uns principis i unes polítiques que milloren la vida dels valencians i de les valencianes. I li posaré alguns exemples.

Este govern ha millorat i molt l'educació. Un gran treball de tot l'equip de la conselleria. Una de les prioritats, una de les